

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. XIII. De aliis spiritualibus fructibus paupertatis religiosæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

batur: immo ita eam honorabat & colebat quasi rem eximiam & divinam, vitale quid in se continentem; & cui nulla humana dignitas posset comparari.

CAPUT XII.

De aliis spiritualibus fructibus Paupertatis Religiosæ

XVII. Facit paupertas voluntaria hominem exultandum in Deo. *S. P. Franciscus* auditâ ex Evangelio paupertatis regulâ, quasi invenisset thesaurum ingentem, exultabat mirificè, *Hoc, inquit, est, quod cupio: letanter his innititur memoria commissis.* Ex Respons. Festi.

XVIII. Pauper spiritu in bonis propositis est immobilis. De *S. P. Francisco*. & sociis *S. Bonav.* c. 4. vitæ §. 1. *Insuper divina consolatione repleti statuerunt firmiter, & irrevocabiliter confirmârunt, nullius inedia aut tribulationis impulsu, à sanctæ paupertatis resilire promisso, h. i. & §. 2. Ipsa quoque rerum penuria abundans eis videbatur ubertas. h. i.*

XIX. Facit alacres ad virtutem & laborem. lc. §. 6. vitæ *S. Francisci*. *Faciebat namque S. Paupertas, quam solam deferebant pro sumptibus, ipsos ad omnem obedientiam promptos, robustos ad labores, & ad itinera expeditos. Et quia nihil terrenum habebant, nihil amabant, nihilque timebant amittere; securi erant ubique, nullo pavore suspensæ, nulla cura distracti, &c.*

XX. Quò parcius admittit Religiosus temporale subsidium, eò fit aptius animarum instrumentum; ait *L. Pinell*. Patet in *S. Francisco Seraphico*, & *S. Francisco Xaverio*, qui arctissimam paupertatem eligentes, mirum fructum in animabus fecerunt, nil quærentes, nisi earum salutem, & Dei gloriam.

XXI. Pauper non habet, unde eum luctator diabolus teneat, & in terram dejiciat. *S. Gregor.* hinc ipsius salutis status minùs periclitatur.

XXII. Paupertas est quidem mater aliquantulum immitis & dura; at cordatos enutrit filios. *De paupertatis horreo sanctus Franciscus satiat turbam Christi famelicam, in via ne deficiat, &c.* Respons. diei Festi. Religiosi illi matrem hanc suam inhonorant, domo ejiciunt, pede calcant, alapis cædunt, qui paupertatis inimicos se ostendunt.

XXIII. Est via arcta ad cælum, sed regia. *Stulti non errant per eam.* *Isai. 35. 8.*

XXIV. Sub titulo paupertatis ordinantur etiam in opulentis monasteriis, qui alioquin sub titulo patrimonii proprii in mundo ordinari nequibant.

XXV. Ingressus securior & confidentior in regnum cælorum. Pauperes dicunt bonâ conscientia ad Christum: *Domine, jam redde, quod promissisti, quia servavimus, quod iussisti.* *B. V. M. ad S. Birgittam l. 4. revel. c. 76* *Humilitas & paupertas aut spiritualis aut corporalis, ingressus est in cælum.* *S. P. N. Franciscus pauper & nudus cupiebat mori in terra, exultans, quòd expeditus ab omnibus*

nibus

nibus liber transfret ad Christum. In octava Festi:
S. August. serm. 28. de verbis Apostoli: *Non tibi
displiceat paupertas tua: nihil ea potest ditius in-
veniri. Vis nosse, quàm locuples sit? calum emit h. i.*

XXVI. Pauperes sunt illi, qui violentet ra-
piunt regnum cælorum, juxta verbum Christi,
ait S. Bern. in Matth. II. 12.

XXVII. Paupertas est solitudinum depo-
sitio, curæ vitæ prætereuntis privatio, itineratio
sine impedimento, fundamentum pacis, mundi-
tiæ semita. *Joannes Abbas apud Harphium Theol.
mystica l. 1. c. 63.*

XXVIII. Judiciaria potestas potiùs promissa
est pauperib⁹ à Christo (*Vos, qui reliquistis omnia,
& secuti estis me, sedebitis, Matth. 19.*) quàm mar-
tyribus, ob tres causas recensitas ab Harphiol. 1.
Theol. myst. p. 2. c. 63. I. *Ratione congruitatis;*
quia voluntaria paupertas cum debita sequela
Christi, tantùm est eorum, qui cunctis, quæ mun-
di sunt, contemptis, soli Christo tenaciter inhæ-
rent; nec restat aliquid, quod eorum judicium à
justitia deflectat: & sic idonei redduntur, quasi
veritatem justitiæ præ cunctis rebus diligentes.
Verumtamen nemo potest sequi Christum, nisi
contemnat omnia: ergo & se ipsum.

II. *Per modum meriti,* & correspondentiæ;
nam meritò virtuti humilitatis repertæ in pau-
perrate, quæ hominem despectum facit, corre-
spondet exaltatio, & excellentia judiciariæ pote-
statis. Et licet majus sit offerre Deo Sacrificium
de proprio corpore, sicut Martyres, vel Virgines,
quàm de rebus exterioribus, sicut voluntarii pau-
peres;

peres; tamen, quia paupertas raros invenit appetitores, hinc illis solis propter suam raritatem & eminentiam talis excellentia promittitur. Cujus spes non est pro illis, qui in paupertate aut murmurant, aut omnibus abundare volunt.

III. Quia voluntaria paupertas in progressu ad perfectionem vitæ prima ponitur inter beatitudines, velut janua totius perfectionis: quæ perfectio disponit cor humanum, ut sit edoctum omni divina veritate, in quo decreta tenentur divinæ justitiæ, ex quibus homines judicabuntur; sicut si liber, in quo continetur lex, judicare dicatur.

Hac ibi.

CAPUT XIV.

De multiplici fructu temporali, seu quasi corporali paupertatis religioſæ.

PRIMUS. Paupertas voluntaria Religiosorum est lucrosa virtus. *S. Hieron. ad Pammachium: Plus accipimus, quam dedimus: parva dimisimus, & grandia possidemus, centuplicato favore Christi promissa redduntur.* h. i.

II. Prolongat ætatem; nam pauper diætam servans in potu & cibo, debitoque tempore ea sumens arcet noxios humores, seu fontes infirmitatum. *Qui abstinens est, adjiciet vitam.* Eccli. 37. 34. *De Lugo* in resp. moral. ait, ex judicio Medicorum, vitam religiosam eb multas causas conducere vitæ prolongandæ.

III. Fovet lætitiã internam, dum & divitias,

L

& cu